

Hvordan hjælper venner?

INTRODUKTION TIL UNDERVISER

Formålet med denne øvelse er at skabe større forståelse for, hvor meget kammeraterne betyder, når man er ramt af sygdom. Ifølge børnene selv er det nemlig først og fremmest støtte fra venner, der mindsker sygdommens negative indflydelse på deres skoleliv og trivsel. Øvelsen er et oplæg til diskussion i klassen om, hvordan man kan hjælpe og støtte hinanden.

Sådan gør I

Hvordan hjælper venner? er en diskussionsøvelse, der skal bruges til at diskutere, hvad klassen synes er gode og dårlige måder at støtte venner på. Der er ikke nogle rigtige eller forkerte svar til spørgsmålene, men børnene skal vælge én af svarmulighederne. Efter hvert spørgsmål kan I se, hvad klassen har svaret og starte en diskussion ud fra svarene.

Læs spørgsmål og svarmuligheder op – et ad gangen. Børnene sætter ring om deres svar og du laver en håndsoprækning på, hvem der har svaret hvad. Øvelsen kan også udføres ved, at børnene deler sig op og går til hvert deres hjørne af lokalet, alt efter hvad de har svaret. På den måde kan klassen få en fornemmelse af, hvor mange der har svaret hvad.

For at kunne tage diskussionen med klassen, er der et par ting, som er gode at vide:

Om langvarig sygdom

Langvarig sygdom defineres som sygdom, der varer mere end tre måneder. Kronisk sygdom er et andet ord for den gruppe af sygdomme, som mange må leve med hele livet. Ordet kronisk vil dog ikke blive brugt i øvelsen, da mange børn ikke ved, hvad det betyder.

Eksempler på langvarige sygdomme er børnegigt, epilepsi, angst, depression, astma, psoriasis og anoreksi. Samlet har børn over 200 forskellige sygdomme, men de fleste tror, at de er de eneste, som fejler noget. En pointe med diskussionsøvelsen er derfor også at få børn til at opdage, at der er mange, som skal leve med en sygdom – de andre fejler måske bare noget andet end dem selv.

Du kan starte øvelsen med at spørge klassen, hvad en langvarig sygdom er. Giv dem eventuelt svarmulighederne 1) en led influenza 2) en halsbetændelse, der varer i lang tid 3) en sygdom, som man skal leve med i mindst tre måneder.

Om venskaber og sygdom

Børn ramt af langvarig sygdom oplever oftere end raske at blive mobbet eller ikke at have venner, som støtter dem. Du kan læse mere om børnenes udfordringer med venskaber på: www.skoleformig.dk

HVORDAN HJÆLPER VENNER?

1. Er du en god ven for dem i din klasse, som har en langvarig sygdom?

- Det synes jeg selv
- Det har jeg ikke tænkt over
- Næ, jeg gør ingen forskel for dem alligevel

2. En af dine venner kommer pludselig ikke i skole, og du ved ikke hvorfor. Hvad gør du?

- Ingenting. Han er ikke min bedste ven
- Jeg sender en besked eller ringer til ham efter skoletid
- Jeg vil gerne ringe, men får det nok ikke gjort

3. Hvad gør du, når du ser en kammerat, der har været væk fra skole længe?

- Lader som ingenting
- Spørger, hvorfor han har været væk
- Fortæller ham, at det er fedt, at han er tilbage

4. Din kammerat har en sygdom og går grædende hjem fra skole. Hvad gør du?

- Går over og spørger, hvad der er galt
- Lader hende løbe hjem i fred
- Jeg spørger hende næste dag, om hun er ok

5. En af dine gode venner har en sygdom. Du ser, hun bliver drillet med den. Hvad gør du?

- Skynder mig væk og håber, at ingen har set mig
- Siger til den, der driller, at det skal stoppe og henter en voksen
- Jeg giver hende et knus og spørger, om hun er okay

6. I idræt ser du, at din ven med en hudsygdom har et stort sår på maven. Hvad gør du?

- Jeg lader som ingenting
- Jeg hvisker til mine andre venner, om de har set det
- Jeg spørger, om det gør ondt

7. Din ven begynder at ryste og gå i panik – uden du ved hvorfor. Hvad gør du?

- Jeg griner bare af det
- Jeg prøver at få ham til at tænke på noget andet
- Jeg spørger, om jeg skal hente en lærer

8. Må man lave sjov med andres sygdomme?

- Kun, hvis det er en god ven, og han også synes, det er sjovt
- Ja da – hvorfor skulle man lade være?
- Nej da!

9. Hvor meget tror du, det betyder at have venner, som støtter en, når man bliver ramt af sygdom?

- Det betyder alt!
- Det ved jeg ikke
- De voksnes støtte er nok den vigtigste